

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Cuiusmodi nouum sit Euangelium, quiq[ue] illud amplectantur. Cap. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

quod Christum cognoscunt, & ei honorem, tanquam domino exhibent, nisi operibus quoque voluntatem celestis Patris sui faciant. Iterum non multo post rursus Christus ait: *Muli dicent mihi in illa die, id est, in extremo iudicio, aut in fine vite sue: Domine Domine nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo demonia eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Et tunc constet illi, quia nunquam noui vos: discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem.* Animaduertis solam fidem ad salutem non sufficere? aut illos fide caruisse putas, qui ab ipso exterminati sunt? *MIL.* Imò certè maiorem me illos fidem habuisse existimo: ego nondum vllum dæmonium eieci nec etiã prodigium vllum feci. *MO.* Benè respondes: Intelligisne causam quoque damnationis exprimi, dum illis dicitur: *Discedite a me omnes operari iniquitatu.* Luc. 15. Cernis quod aliqui damnantur idè quod bona opera non egerint, quidam propterea quod mala opera perpetrarint. *MILES.* Cerno equidè plus satis. *MONAC.* Metius ne tibi? *MILES.* Mihi metuo & semper mihi ita accidit, vt quando vos monachos & antiquæ religionis sacrificulos audio, mihi cor meũ palpitet & xgre animo affectus sim. Idcirco nunquã concionatores, nũq libos nunquam confessionarios inuenire potui, qui mecum, aut ego cum illis sentire potuerim, donec Lutherus Euangelium proferret. In huius libris reperio, quo ieiunia, orationes, Missas, ceremonias, templa confessiones, Papam cum Episcopis, parochum cum suis vicarijs mihi repudiare liceat. Præterea sacerdotum monachorumque facultatibus & redditibus positurum me sperabam: quod mihi magnam illud Euangelium capessendi ansam præbuit. *MO.* Sententia ista multos fefellit, quam ob causam vltra centena milia rusticorum trucidata sunt quos suo Euangelio Lutherus martyres effecit. *MIL.* Profecto quantumuis Lutheranus sim, ista in re Lutherus nebulonem se declarauit, suis scripuit miseris rusticos lacepsit cohortatusque est, vt sacerdotum cruore suas manus laurent, & multa mala, multaque conuitia & sanas ac probra scriptis suis coniecit in magistratus Ecclesiasticos & seculares, donec colonos ad iter paratos redderet, quibus in seditionem versis principes & nobiles contra ipsos irritauit, vt velut canes, miseris trucidarent.

Cuiusmodi nouum sit Euangelium quique illud amplectantur.

Caput XV.

Monachus.

GAudeo sanè te Lutherum tam veris profecutum esse laudibus. *MIL.* Equidem in illo facinore eum non laudo, pròbo tamen Euangelicam illius doctrinã. *MO.* Quæso te Georgi, ne hic cõtra veritatem loquaris, Quando dicis Lutheri Euangelicam doctrinã duo inã verba simul consistere nequeunt. Quod Lutheranum est, non esse Euangelicum, & quod Euangelicum est, non est Lutheranum, tamen ita videatur. Paulus dicit: *Ipse Satanã transfigurãt se in angelum lucis.* Verum non est, neque in æternum erit angelus lucis. Ita quamuis in ore Lutherus Euangelium habeat, ab illius tamen procul est corde. *MIL.* Quo pacto id nostru? *MO.* Christus inquit: *A fructibus eorum cognoscetis eos.* Ludificari, seducere, conuitiari, vituperare, magistratum omnem nihilifacere & spernere, inobedientes peruicaces & rebelles esse,

Christum
cogaouisse
non satis est
ad salutem.

Vt multi
spe depre-
dandi mo-
nachos Lu-
theri dog-
ma amplexi
sint.

Vt Lutheri
dogna non
possit con-
sentire cum
Euangelio.
2. Cor. 11.

Matt. 7.

Lutheri E-
uangelium
quale sit.

omnium sanctorum doctorum verba contemnere, omnia sanctæ Ecclesiæ concilia nihil pendere: omnes bonos ritus & antiquas consuetudines explodere, omnes status Ecclesiæ sanctæ, qui ab Apostolorum vsq; tempore durauerunt euertere ac profliagare: quicquid spiritum erigit, iuuat, & erga Deum exercet, negligere: quicquid carnem roborat, proferre, latam perditionis viam monstrare, totum mundum discordia & similitate replere, decreta omnia mutare, omnibus opificijs obesse, mala bonis miscere hoc demum Lutheranum est Euangelium: hic est Lutheranz doctrinæ & vitæ fructus, sicut ante oculos videtur. Interim de Euangelio, de sacris literis, de verbo Dei gloriantur, & nescio quid non, cum eorum vita, tanquam putida quedam, foetida, virulenta, fordida, cadauerosa palus sit ex qua quislibet scadalizatur desperatamq; erga Deum & veritatem præter ceteros mortales conscientiam habeant. Eam ob rem hæreticam sectam amplectuntur, quam nouenni decenniq; spacio latè propagârunt, qua alijs perditis hominibus imponunt, qui libenter ex ipsorum concionibus consolationem accipiunt, cum verum Dei verbum eorum malitiæ & carnis voluptatibus nullo solatio existat, alios ad suam sectam compellunt. Ita fit, vt cum multos seduxerint quos profundius damnât, imò à summo tartarorum vertice in inferni ima præcipitant, tum in eo gloriam, nomenq; falsæ scientiæ obtineant quandoquidē tales concionatores pro vitæ sictæ ratione plerumq; putidi scœditiq; tenebriones sunt, & maxima pars dimissi, reiecti, profugi, apostatæ monachi, perfidiosi perituriq; coram Deo & hominibus, qui sua iam scortatione coniugium temerant. Nam mox vt è cœnobio profugerunt, quo manifestum sit qd eos malè habuerit, vxorem ad suam explendam libidinem ducunt, quod matrimonium ipsi appellant.

Conciona-
tores hære-
tici quales
sunt.

Ecce hi sunt sectæ Lutheranz patroni, Euangelistæ, Apostoli, qui vos seducunt. Horum concionem, doctrinam omnes libenter audiunt, quibus angusta via nimis dura est, propter vitia carnis quibus emori nolunt. Propterea ex arcta via (quam Christus & Sancti sui docuerunt & ambulauerunt cum alia tamen via non salutifera existat) fugiunt, & latam illam inanibulant, quam Lutheri secta introducit. In qua quod carni allubescit inueniunt, & quod carni repugnat, ademptum est. Proinde quod tam multi mortales libenter carni obsequuntur, hæresis ista multos habet sectatores, sicut & Mahometes. Cuius secta tam latè nunquam propagata fuisset, ni tot carnis voluptates asseclis suis concessisset permisissetq;. Idcirco sicubi olim transfugæ monachi & alij peruersi huiusmodi & à recta via exorbitantes homines erant (qui libertate gaudere propria, & impunes esse volebant) ad Turcas, vel Soldanum confugerunt, & Mahometicæ se sectæ subiugauerunt. Nunc vero ab ecclesia sancta se seiungunt, & non ipsis opus est ad Turcas, vel Soldanum currere, Mahometicam licentiam, multorumq; condemnatorum hæreticorum errores in Lutherana secta coaceruatos reperiunt. Huic sese dederunt, vbi ipsemet Martinus transfuga & abiuratus monachus, periturus & votifragus coram Deo eorum est Papa. MILES. Atqui Martinus Lutherus iam benè viuit degens in matrimonio. MONA. Qualis est illius vxor? prope modum aliter ipsam nominassem. MIL. Nobilis monialis quæ præfecta fuerat. Hanc Lutherus duxit, & reliquæ eiusdem cœnobij virgines huius sunt

Lutherana
hæresis cur
multos ha-
beat secta-
tores.

factæ

facta pedissequa. MO. Hoc geminum est adulterium, foedifragiumq; coram Deo, cui uterque coelibatum voverunt. Veh quomodo tam caeci homines esse possunt, vt tali seductori credant, qui ne specimen quidem probitatis in se habeat? MI. Si verum fateri licet, pudet meipsum illius causa, vellem viginti aureis mihi costisisset, ne hac sibi monialem iungeret. MO. Idem quoq; satis illi rex Angliae exprobrauit in epistola sua, quam contra Lutherum scripsit, posteaq; prius eruditum quendam libellum a se compositum edidisset. Cui libello, haud aliter Lutherus, quam probris & conuitijs, perinde vt canis rabidus & vlcerosus respondere potuit. In eadem epistola postmodum Lutherum regia maiestas Angliae vt scurram, incessit, quod se Christianam doctrinam de peremptione & maceratione carnis profiteri, venditare audeat, cum ipsemet monacham quae Deo desponsata erat, ad suam libidinem allexerit, & tot animas sua impostura Deo suffuratus sit, vt merito publicam agendo poenitentiam totum mundum peragrare debeat lachrymans, quaerens & retractans, quicquid mali suis verbis, scriptis & contagiosa vita sua designauit. Quid nunc mirum est tales discipulos esse, qualis magister est? Si quidem huiusmodi homines, qui absque spiritu & deuotione sunt (vt qui ieiunia, preces, laudationem Dei & omnem carnis castigationem & submissionem declinare volunt) ad ipsum, tanquam ad spaciosam viam, quae ad aeternam damnationem ducit consuunt ac deficiunt. Et vt auctior eorum fiat cuneus, nationes & populi quibusdam in locis ab ijs, qui iam seducti sunt, in opinionem eorum concedere compelluntur.

Qualesna
ad Lutherum
confugerint

*Vtrum pro se scripturam Lutherus ad sua doctrina probationem habeat
& de prodigijs illius.*

Caput XVI.

Miles.

ECquid tandem dicere moliris? Scripta diuina faciunt pro Luthero: lis nemo potest contradicere. MO. Lutherus habet scripturam, sed scriptura nescit Lutherum. Lutherus habet scripturam, sed haec cum illo non facit. Ipse scripturam pro sua libidine detorquet atque comentitiam, falsam peruersamq; interpretationem suam scripturam sacram vocare audet. Num etiam credis ante decem illos annos quam haeticum dogma suum cepit Lutherus verbum Dei, imò vnam fidem, vnum Baptisma, vnum Deum, vnam Ecclesiam, vnum spiritum Ecclesiam moderantem & in scriptura loquentem extitisse? MI. Maximè: hocine ego nõ crederem? MON. Eadem Ecclesia, fides & intelligentia scripturae adhuc apud nos est, semperq; isto modo à principio huc usque fuit, in qua omnes sancti Martyres fuerunt, qui propter fidem interfecti sunt omnes sancti Doctores, per quos miracula Deus operatus est, qui scripturam nobis exposuerunt. Qui possit ergo accidere, vt iam alia fides noua, alia Ecclesia noua, alia intelligentia scripturae noua existat, quae è diametro pugnet cum antiqua aut quomodo tam stupidi, & mentis inopes erimus, vt illam deseramus Ecclesiam, in qua omnes Sanctos, cunctos Martyres, Christianos omnes Doctores nobiscum habemus, & ad perfidiosam sectam, quae neminem, nisi haeticos habet, deficiamus?

Scripturam
vt haetici
peruertant.

Ecclesia ve-
ra apud
quos sit.